

Febrer

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Tasca a fer. — Mon repòs, per J. Figueres Ribas.
— Corrandes, per J. Gelabert Crosa. — La indústria surera, per X. X. — Redempció, (continuació) per J. M.ª Guardia. — L'Enterro del Vell masover, per J. Bruguera Cruz. — Dibuix, per F. Vidal — Nadal, per M.^a del Carme Marcé. —
L'àvia Mònica, per C. Prudeda Balot. —
Publicacions rebudes. — Sport, per Just.
— Crònica local. — Registre Civil. —
Moviment del Port.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïça) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrre — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:
20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Annarios Bailly-Baillièrre y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

Hotel Ibérica

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 ptes
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A ::

St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Arti-
ficial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per la província
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós

TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en
fotografados para revis-
tas y catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía

BELADON

Hotel i café TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables-Èsplèndit saló menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÉFON, 35

ORBIS, S. A. B A R C E L O N A

Fàbrica pròpia de mobles per oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per calcular i demés invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clarís, n.º 5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Telèf. A. 458

Paños "SORPRESA"

Per a conservar i donar lluentor a tota classe de metalls. De gran rendiment i utilitat per a els particulars, joiers, argenters, etc.

Els paños "SORPRESA" son els que han adoptat els músics per a la conservació i lluentor dels instruments metàl·lics.

Res de gastar ingredients ni productes mal olorosos. Solsament fregant amb el paño "SORPRESA" es treu llustre als objectes metàl·lics.

El paño "SORPRESA" es sec i per tant al usar-lo no embruta ni despedeix cap mal olor.

Demaneu preus y condicions al venedor a l'engròs

JOSEP FRANCH

Espanya, 20

GRANOLLERS

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

Tasca a fer

Motiu de joia és, i de la més pura, quan hom topa en la nostra premsa amb una idea que, a més de bona, es fa interessant per a tots.

Ara tot just «Baix Empordà» fa avinent que fora necessari posar-se d'acord principalment les tres poblacions més interessades, a fi de fundar una mena d'Atracció de Forasters que tingués cura de fomentar el turisme a la nostra incomparable Costa Brava, protegir els interessos comuns, i actuar de manera que, aprofitant les belleses naturals, s'arribés a donar un valor molt més positiu a tot quant ens ha regalat prodigament la Naturalesa.

Això precisament és el que voldriem els palamosins. No fa gaire més de dos anys que iniciàrem els primers projectes per una cosa semblant, enc que limitada a la nostra vila.

MARINADA s'hi associa de bon grat, i posa en servei de l'idea les seves planes per ajudar en tot quan sia necessari per a portar-la a terme.

El Museu Cau de la Costa Brava ja fa anys que actua, encara que mo-

destament, en aquest sentit. Són molts els forasters que cada istiu passen per les seves sales, als qui es té cura de donar totes les indicacions dels llocs més avinents, i servir de guiatge als qui ho necessiten, procurant fer més agradosa l'estada dels qui ens vénen a visitar.

La Petita Guia de la Costa Brava que's publicà en 1924 amb l'ajut del Municipi n'és prova evinent; i sempre que s'ha tractat de fer quelcom per atreure el turisme a la nostra contrada no hem fet mai el sord.

Aquesta idea doncs, s'avé perfectament amb les nostres aspiracions, i puix que és en benefici de tots, ens hi associem des d'ara per servir-la amb tot quant sigui necessari.

Des d'ara la bona voluntat és ferma del nostre ajut incondicional, convençuts que els qui tenen autoritat hi dedicaran l'atenció necessària, i no dubtem que entre els molts a qui aquest afer interessa algun n'hi haurà que pendrà la paraula.

MON REPÓS

Vaig cercant el bon camí
que mena a la vall florida;
cants d'ocells veniu a mi
per alegrar-me la vida.

Vull la vida solitària
per elevà una pregària
que arribi ben tost al cel;
on la copsarà l'estel
que amb son lluï
em guiarà en mon camí.

Cau el dia melangiós;
el sol ja s'en va a la posta;
el camí vers mi s'acosta
ofrenant-me un dolç repòs.

J. FIGUERAS RIBAS

CORRANDES

Les que més el cor punyeixen
són les dolors de l'amor:
les lleugeres el malmeten,
les greus el maten de cop.

Que no diguin que l'absència
fa minvâ el foc de l'amor!
jo, com més de tu m'allunyo,
més cremor sento al meu cor.

Si llegint d'amor les penes
lences ja sospirs i plors,
perquè tens d'amor fretura,
si és un calze de dolors?

La tela que fa l'aranya
és un parany per caçar.
En el món, també hi ha «aranyes»
que no paren de filar!

JOAN GELABERT I CROSA

La indústria surera

El problema de la indústria surera és aparentment el problema de l'ou de Colom. Hi ha dos països que tenen gairebé el monopoli mundial de la primera matèria. Aquests dos països són l'est peninsular i Portugal. Units per un tractat que organitzés pràcticament el monopoli, aquests dos països esdevindrien els "leaders" d'aquesta important indústria en el món. Si la separació continua indefinidament, s'accentuarà d'una manera fatal el moviment d'emigració que té la indústria.

¿Per què no s'uneixen els dos països productors? No s'uneixen perquè sembla haver-hi espiritualment entre Madrid i Lisboa més distància que entre Madrid i Pequín. Aquest allunyament espiritual fa que el problema del suro no s'hagi pogut posar encara entre els dos països en un terreny francament econòmic, d'interès mundial. Portugal exporta gairebé tot el suro que produeixen brut. La península n'exporta una gran part. Una altra gran part considerable és elaborat a Catalunya i a Andalusia. Es d'una claredat meridiana el fet que a Portugal li interessaria crear una indústria d'elaboració del suro. Es igualment clar que a Catalunya i Andalusia els hi convindria igualment elaborar dintre del seu territori tot el suro que produeixen. Per tant, hi ha dos parells d'interessos de sentit paral·lel a coordinar: primer els interessos dels productors i dels industrials; després els interessos de la península i de Portugal.

Tots aquests interessos es troben

avui, com quaranta anys endarrera, pel fet de no estar lligats en lluita constant. Es una indústria dominada per principis econòmics totalment irracionals. Els estrangers se n'aprofiten. I darrerament s'ha arribat ja al sumum del contrasentits que corquen aquesta indústria. Els EE. UU. treuen de la península tot el suro en brut que volen, pagant una misèria insignificant. I els EE. UU. paguen aquesta magnanimitat obligant els fabricants peninsulars a posar sobre cada objecte que trameixin a Amèrica — fins sobre aquests discos tenuïssims per tapar aigües minerals — un "Made in Spain" visible, intolerable i de vegades més car de marcar que l'objecte que el porta de fabricar. No seria ridícul solament demanar-se, davant d'aquestes formes tan insidioses del proteccionisme, la política que s'ha d'adoptar?

L'economia oficial d'ara s'orienta, d'un quan temps en aquesta part, cap a cristallitzacions de super-capitalisme vagament controlades per l'Estat — o millor dit per formes de super capitalisme tan o més fortes que l'Estat. -- Vivim sota un règim de monopolis cada dia més vastos. Hi ha, però, de tots els monopolis que la imaginació bancària d'aquest país pot inventar, un monopoli que tingui una base més real, més econòmica, més natural i més necessària que el que es podria formar sobre el suro amb una intel·ligència econòmica amb Portugal?

X. X.

(De La Publicitat)

Redempció

(Continuació)

ESCENA III

SR. RIBALTA (DON BERNAT I DOCTOR RIBALTA)

Hi ha permís?

BERNAT Vós sempre el teniu Sr. Doctor. Seieu, seieu...

SR. RIBALTA (*Encaixant amb DON BERNAT*)

Molt m'honora vostra complaença, Don Bernat. Com anem avui?..

BERNAT Psè... no gaire millor que els altres dies i és que aquestes plujes, aquests canvis de temps tan insospitats, es deixen sentir al dessobre meu i tot ajuda a portar-me a la fossa més aviat.

DR. RIBALTA Quin malalt tan desesperat! No es vulgui morir tan depressa que no veurà res de bó a l'altre barri. A més, aquests hiverns així tan sobtats no són certament gens favorables a ningú i molt menys encara a les naturaleses delicades.

BERNAT Qui hauria dit, bon Doctor, que acabaria la vida fet un cataplasme sense poguer-me moure, després d'una joventut de treball sense repòs.

DR. RIBALTA Per Déu, Don Bernat, qual-sevol diria que...

BERNAT Jo no soc el mateix de vint anys enrera Doctor.

DR. RIBALTA Si bé és veritat, hom ha d'aconhortar-se i pendre la vida resignadament i no així com vós, que us creeu un malestar i us forjeu unes barbaritats que no existeixen i que no poden ni remotament sobrevenir.

BERNAT La pèrdua de la meva idolatrada muller em fou una ben dolorosa punyida que se'm clavà com sageta al fons del meu cor i sols al recordar aquell dia tan tràgic s'em renova la ferida. (*commogut*)

DR. RIBALTA És cert vostre sentiment al sol record d'aquell funest dia i més encara si teniu en compte les circumstàncies en què en aquella època vos trobaveu... (*commogut*)

BERNAT Ho recordo com si fos ara. Jo era tot un altre, amb un esperit fort i saturat de vida i de joventut. Feia de pallaso a Novetats. Amb el meu company de treball acabàvem de firmar un contracte amb unes bases immillorables per l'empresari i no cal dir ben desavantatjoses per nosaltres, en tots els conceptes.

DR. RIBALTA (*estranyat*)
Com va ésser, doncs, que les firmessiu si tanta desavantatge us oferien?

BERNAT Era una època dolenta per tots els artistes de circ, i Mister Westrast, l'empresari, home tan acabalat com mancat de sentiments humans, aprofità l'ocasió per formar companyia, en la que molts entraren a formar part a mans besades acceptant l'oferta de l'especulador de vides sols per poder anar passant la crítica situació... (*Pausa molt curta*)
Em trobava amb la muller malalta i el meu fill cursant llurs estudis a Ginebra i jo tenia de procurar el pa-

gament dels seus gastos, que vós ja sabeu ben be prou que en una pensió i a l'estranger són força crescuts. Què tenia que fer, dieu-me?

Recórrer als meus parents, que per a trobar baix i poc noble l'ofici, diguem'ho així, de pallasso, em retiraren l'amistat? No! de cap de les maneres. No em quedava fòra d'aquest, cap altre recurs que acullir i agrair encara aquella oferta irrisòria i a la vegada indigne de Mister Wesrast.

DR. RIBALTA Comprenc la vostra situació deplorable, amic, i us planyo.

BERNAT Un vespre, com vos sabeu, la meva muller empitjorà, i vàreig córrer al Circ, suplicant, implorant de genolls a terra a l'empresari que no em fes sortir a la pista aquella nit, tota vegada que una vida molt estimada perillava.

DR. RIBALTA Massa que recordo. Haguera donat la meitat de la meua vida per ben treurer de perill a vostra muller, però res hi pogué la ciència davant aquella complicació pulmonar.

BERNAT En primer terme i abans de recomençar la narració, deixeu-me demostrar els meus sentiments per vostres treballs realitzats en favor de ma muller.

L'empresari contestà a mes súpliques «que si no treballava aquella nit que no m'hi acostés mai més, que no volia aguantar més les meves impertinències ni les de ningú en contar-li vicissituds de les que res en tenia que fer, màxim quan tot era en camí de perjudicar llurs interessos. «Picà furiós amb els punys sobre la taula i fòra de sí i blasmant a més

no poguer em senyalà la porta de sortida.

DR. RIBALTA (*enutjat*) Criminal!

BERNAT Ja ho podeu ben dir, estimat amic. (*Pausa*) (*S'aixuga unes llàgrimes*)

I aquella nit mentres jo amb el cor esbocinat i sagnant pel drama que a casa es desenrotllava, sortia a la pista amb la cara pintada, i estafeta, portant un vestit de coloraines, tot plè d'estels, rient per força amb llàgrimes als ulls i cercant la rialla del públic ignorant la meua tragèdia. En tant, la meua esposa, la mare del meu fill, deixava aquesta vall de llàgrimes, potser maleïnt-me.

DR. RIBALTA Maleïnt-vos no, Bernat, sinó beneïnt vostra força de voluntat i pregant pietosament pels que deixava...

BERNAT Acabada la representació arribo a casa corrents i em trobo amb el fatal desenllaç que tinc sempre gravat en el pensament i que acabarà amb la meua pobre existència...

(*Pausa curta. DON BERNAT s'aixuga unes llàgrimes nerviosament*)

DR. RIBALTA No us desespereu amic. Les grans tragèdies s'han de veure en aquest món de dolor com un vas d'amarg medicament i amb la força d'un malalt creient ovirar l'esperança d'una propera resurrecció. Avui en vostra casa tot ha canviat, és diferent d'abans. Amb la vostra «tour-née» per l'estranger heu lograt una posició reconfortable. Teniu un fill amb bona carrera i un pilot de grans coneixements i per demés d'això, la seva estimació, que més voleu doncs, per a vostra vellesa respectable..?

BERNAT És cert doctor...

DR. RIBALTA Dons no us desespereu...

(Mirant el rellotge) Es tard, tinc encara de fer algunes visites i els malalts són més exigents que la teca.

BERNAT Ja us en voleu anar?

DR. RIBALTA Es fa precis amic, primer l'obligació que no la devoció.

BERNAT (Fa el gest de tocar el timbre) Avisaré al servent.

DR. RIBALTA No cal, se us estima l'atenció. Conec sobrerament la casa, bon amic.

BERNAT A les vostres ordres Doctor. Fins a demà. (Vol aixecar-se)

DR. RIBALTA (Fent lo tornar a seure) No us molesteu per mí. Ja sabeu que sóc enemic dels compliments. A reveure i força salut!

(DOCTOR RIBALTA surt pel fons dreta)

ESCENA IV

(Don Bernat, desseguida criat i D. Enric.)

CRAT (Per la porta del fons)

Don Bernat...

BERNAT Què vols?

CRAT Hi ha un senyor que desitja veure'l.

BERNAT No ha donat el seu nom?

CRAT No, senyor; sols ha dit que vostè no el coneix i que el mena a aquesta casa un assumpte molt important.

BERNAT És estrany. No obstant fes-lo entrar.

CRAT Molt rebé diu el Senyor...

(S'en va el criat que torna desseguida acompanyat de D. Enric, a qui saluda amb una lleu inclinació de cap, entornant-s'en després).

ENRIC (Amb llenguatge fred i sec, quasibé amb menyspreu durant tot el diàleg)

En Bernat Llàuradó?

BERNAT (Aixecant-se)

Servidor de vostè...

ENRIC Com li haurà anunciat el seu servent vinc per un assumpte importantíssim.

BERNAT Vostè dirà. Tingui l'amabilitat de pendre seient i d'aquesta forma podrà descansar.

(Li ofereix una cadira)
(S'assenta)

ENRIC

Mercès!

(Assentant-se)

BERNAT Estic a les seves ordres.

ENRIC Permèti'm però que abans em presenti. Don Enric de Rocabrúna i de Perafitte, advocat, senador vitalici del regne i posseïdor de la Creu llaurejada de Sant Ferràn i cavaller del Toisón de Oro.

BERNAT Perdoni si abans no li he donat el tractament d'Excel·lència.

ENRIC (No fent cabal de les paraules dites per D. Bernat)

Explicaré amb breus paraules la visita meua a aquesta casa. Vostè té un fill?

BERNAT Sí, Excel·lència.

ENRIC Doncs precisament el seu fill, per aquells atzars de la vida s'ha fixat amb la meua filla, es veu correspost, perquè ella l'estima per dessorre de tot, i he vingut a proposar-li dintre el terreny amistós que cerquem un mitjà per rompre d'una vegada i amb decisiva eficàcia aquestes relacions, abans de què entre els nostres fills es cometi un disbarat.

BERNAT (Recelant)

I... vostra Excel·lència voldria...

ENRIC Que posi vostè tota la seva autoritat de pare, per convèncer el seu fill que desisteixi d'aquest propòsit...

BERNAT Aquesta rodona negativa de vostra excel·lència i així tan sobtada a què és deguda?

(D. Enric no respon) (Pausa)

No comprenc l'alcanç de les seves

paraules, excel·lència, i li prego que s'expliqui clarament, però abans, dec advertir-li que no torçaré jo, les inclinacions de mon fill, sempre que aquestes siguin nobles i assenyades i vagin encaminades a una bona finalitat.

JOSEP M.ª GUARDIA

(Acabarà)

L'enterro del vell masover

El sol mor escampant pluja daurada.
 Son mantell estelat, ja la vesprada,
 bell, fosc, desplega arreu.
 Dels camps, quines olors més ufanoses!
 Amb ses cantúries, l'aucellada, hermoses
 ja acomiada al dia: adéu!

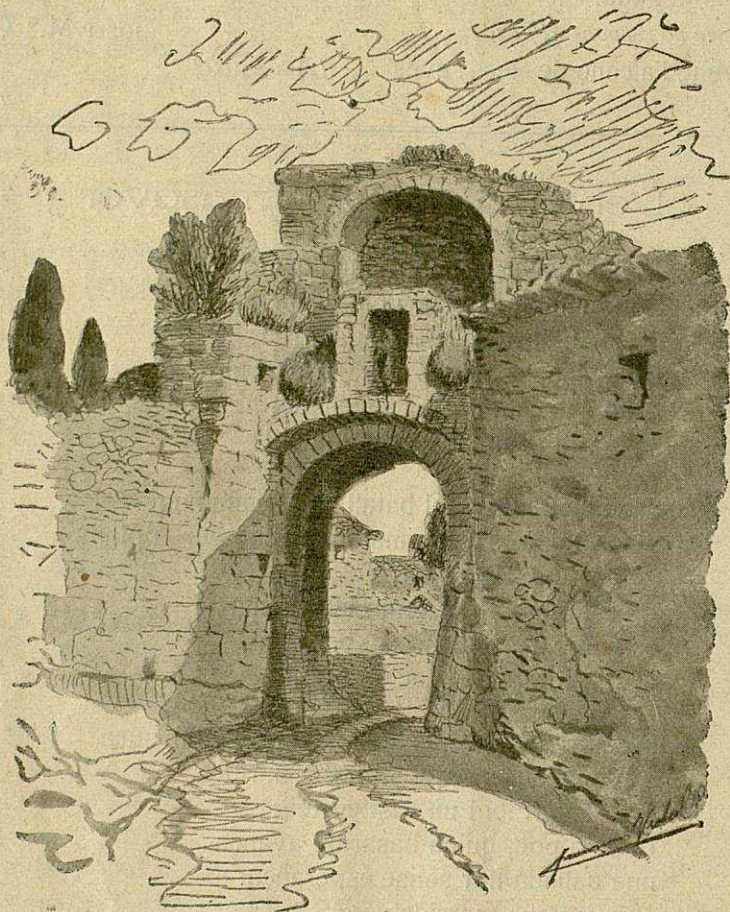
S'ou lleu llunyà, el batall de la campana
 ninc...nanc... desgrana amb ritme per la plana
 son trist, planyivol tó.
 És l'*Angelus*. Un home lent camina;
 es para, es treu l'airoso barretina,
 i floreix l'oració.

I mentres en l'espai al fi es perd amb mística
 sentor d'encens, de la fosc mirífica,
 surt lent un trist corteig.
 I poc a poc, quina basarda! avança
 una dallada flor sense esperança.
 I que marcida veig.

I mentres de la mor el crit de guerra
 encar ressona, a vell deixen a terra,
 al vellet masover.
 Del bosc s'albiren verdosenques fulles;
 Sa boca lo fossar d'eixes despulles,
 bada sota un xiprer.

JOAN BRUGUER CRUZ

Col·legi Valldemia. Febrer 1928

Peratallada (Portalada Antiga)

(Dibuix per F. Vidal)

Nadal

Al nen Eduard M.ª Coll

Bon jorn infant petit pren-me la mà
i portem al recer del teu pesebre,
encara que el sol faci el mati clà,
hi ha al cim de les muntanyes neu i gebre,

i un buf d'aire geliu entra al cor meu
i tremolo de fred i d'enyorança,
¡tu no en sabs res, infant, del dolor greu
que ens fa sentir la mort d'una esperança!

I ara deixe'm asseure i contemplar
el pesebre bonic tenint-te als braços,
i poc a poc un bell record vindrà
sens deixondí el silenci amb ells llurs passos

ja els sento vora meu i amb el seu dit
invisible com es clou mes parpelles,
i altres Nadals llunyans han resorgit,
que m'eren lluminosos com estrelles.

I... veig als pares bons tenint-me a mi
vora el seu cor tan gran ben abraçada,
i em signen el pesebre que guarní
la mà del pare, sempre venerada,

diria que la veig tot beneint
día i nit el menjà de nostre taula,
i diria a l'ensem que estic oint
la fermesa i la fè de sa paraula,

El record s'ha allunyat.... Torno a sentir
la solitud tan gran de ma orfenesa,
nen ros al Jesuset vulga-li dir
amb la veu amarada de dolcesa.

—A l'amiga porteu-li un bon amor
i una mica d'oblit i d'alegria,
i fugirà l'enyor del pobre cor,
i ella sabrà agrair-ho nit i dia. —

I ara donem comiat amb un abraç
d'aquells tan fermes, pleníssims de tendresa
jo sé petit que mai m'oblidaràs,
ta boqueta m'ho diu que és rosa encesa.

Adéu moltes mercès pel bé que has fet
al cor enyoradís, ja em sento forta,
amb amor i petons bell infantet
sabré pagar-t'ho, adéu, tanca la porta.

M.^a DEL CARME MARCÉ

Nadal de l'any 1925.

L'àvia Mònica

Ningú no hauria dit que l'àvia Mònica ratllés els seixanta anys. Era alta i grossa com un Sant Pau i sana com la qui més. Les seves mans i cara estaven lliures d'arrugues.

Ajudava a la seva nora en els quefers casolans i encara li quedava temps per fer mitja.

A l'estiu el seu lloc predilecte era prop l'estable a l'ombra d'una figuera opulenta i a l'hivern vora la llar. Asseguda en una cadira de balca, el mocador al cap damunt els ulls servint-li de parallum, feia anar els dits amb tanta habilitat com podia.

Algunes vegades s'arriscava a gatussejar per el conreu i àdhuc quan era el temps podava la vinya. Cert és però, que triava les branques més primes. No podia més.

Feia dos hiverns qu'els dies rúfols no anava a poblat. Des de que va passar-li un daltabaix a mig camí del poble a la masia, va quedar-li tal ensurt que no hi havia manera de fer-la anar a mercat a vendre les verdures.

—Mare voleu anar a vendre demà?
Sembla qu'el vent no bufarà pas gai-

re—li deia el seu fill, el masover del Mas Rimbau.

—«Tant si bufa molt com poc, jo no hi vaig pas. El vent va trencar-me dues dents i no vui qu'em trenqui les altres; per què mira, encara tinc tota la boca»; i ensenyava una dentadura blanca i forta com la d'una noia. El seu fill callava, car li tenia tan gran respecte que no la contradia en res.

Tenia cert orgull la Mònica de poguer ensenyar les seves dents tan ben conservades. Tota la vida havia sigut una de les seves il·lusions. Encara de vella! Per això estava encaterinada i una mica poruga amb el vent, doncs ell era el causant que ni manquessin dues.

Aquell hivern en feia dos, que un mig-dia tornava del mercat amb les cistelles buides sota el braç i unes quantes pessetes a la butxaca, quan tot d'una el temps, que durant el matí s'havia mostrat incert, començà a descarregar una pluja menuda i fina, d'aquelles plujes qu'et pènetren els óssos. La Mònica cuità a tapar-se les orelles amb el mocador de seda cendrosa que

duia al cap i continuà el camí una mica més depressa.

Ara poc li faltava caminar. Una vegada tombat el revolt pedregós, el Mas Rimbau es veia a dues centes passes, recolzat al començ de la muntanya amb l'horta esplèndida al davant i esquerra i, a la dreta, el bosc de castanyers que a l'estiu li feien ombra regalada.

Mònica arribà al revolt i esguardà el Mas. Allà vora els galliners, ovirà la nora i la néta fent festes al gos; dret al portal la figura atlètica del seu fill, que ara relluïa emmarcada per la fosca de la entrada, semblava mirar el camí. Ella aixecant el braç, fent-li senyals amb el cistell que balancejà amunt i avall. El seu fill respongué; seguidament s'entaforà dins la foscor i a poc aparegué amb un paraigua. La vella somrigué; el seu fill sortia al seu encontre.

Una bufarada de vent sacsejà la Mònica que quasi perdé l'equilibri i fettejà els arbres que ajupiren llurs branques nues i sagmentoses com mans de velleta centenària.

Després una altra ratxada més forta i seguidament udolà una forta tramuntanada que, aixecant, les pedres del camí, les rebotí contre els marges.

L'avia Mònica no pogué resistir l'embat d'aquell huracà i caigué tan llarga com era.

Quan arribà el seu fill corrent tan com el vent li permetia, trobà la seva mare sense sentits i amb un fil de sang que li rajava de la boca. La mirà i veié que li mancaven dues dents.

Provà de tornar-la en sí, fregant-li fortament els polsos amb l'aigua mateixa que li xopava la cara. Inútil. Era qüestió de portar-la al llit i cercar el metje.

Provà de posar-se-la a les espatlles

i comprengué que l'embarrassaria per caminar. Allavors, a l'igual que un galant de llegenda roba a la damisel·la de les seves il·lusions, l'aixecà amb sos forçuts braços i la portà corrent al Mas.

Així que l'avia Mònica fou al llit ben abrigada i estroncada la sang que li rajava de la geniva i el seu cos anà escalfant-se amb el got d'anissat d'herbes qu'ella mateixa havia compost i que s'empassà d'un sol glop, anà reaccionant de mica en mica, de manera que quan el metge arribà acompanyat del mosso que havia anat a vila a cercar-lo, la trobà assentada al llit, tranquil·la com si res hagués passat, planyent-se però del canvi fet en el seu físic.

— «No ha sigut res senyor metge; l'esglai i prou. Vaig perdre el món de vista i aquestes dues dents. Això si qu'em sap greu».

— Pitjor podria haver sigut Mònica, però més val així. Vaja, preneu aquesta medicina que us recepto que vos treurà la mica d'espant que hagi pogut quedar-vos. Ara jo m'en vaig que vull acabar la partida d'escacs que tinc pendent amb el senyor jutje. Mosso torneu a enganxar l'euga i cap al poble falta gent. Ja em dona ànsia, anar-m'en amb aquest redimontri de vent que bufa, però la partida és la partida. En venint de poc bolca la tartana. Adéu siau. Quan el senyor metge fou fòra, Mònica quedà adormida com un soc. El seu fill tancà la porta de la seva habitació. No fos cas que feinejant la despertessin.

D'aquest fet ençà, la vella Mònica prometé que els dies de tamborinada no sortiria del cau. Tanta fou la malícia que tingué en quedar esbarregada.

CASIMIR PRUNEDA BALOT
Badalona-12-1927.

Publicacions rebudes

IDOL VIVENT. per Ignasi Folch i Torres. Bibiloteca Europa. Editorial Mentora. Barcelona. 3 pessetes.

Aquesta obra pòstuma del malaguanyat escriptor, el traspàs del qual no fa gaire esmentava dolorosament la premsa catalana, resumeix a nostre juí, tota la potència artística del plorat literat barceloní.

Coneixiem al Ignasi Folch i Torres com a contista poeta, d'expressió polida i senyorívola, però no comptaven amb una obra tan definitiva i d'una força dramàtica tan intensa.

L'autor ens trasllada a una pintoresca època de la vida bacelonina de la passada centúria, quan començava afirmar-se el renaixement de nostra vida artística i l'aparició d'una bombeta elèctrica en quasevol botiga era un esdeveniment.

Assistim a colpidores escenes de l'Ateneu i altres llocs de significació artística i social des dels relluents camerinos del Liceu fins als llòbreges ergàstuls de la presó vella, ensems que un «ídol Vivent» una cantatriu jueva i fetillera transforma dos germans en dos rivals de mort que ofeguen llurs passions en la sang d'un sacrifici als peus de l'ídol...

* *

CONCURS TEATRAL DE «LLEGIU-ME»

En el darrer número aparegut del popular magazine LLEGIU-ME hom publica les bases d'un Concurs teatral.

LLEGIU-ME d'acord amb l'empresa del Teatre Català «Romea», pre-

miarà tres obres en un acte: un sainet, una comèdia i un drama.

LLEGIU-ME creu que aquesta és la millor manera de donar als joves autors avinentesa de manifestar-se amb absoluta llibertat.

Les obres premiades seran donades a conèixer per la companyia que actua al «Romea».

El termini d'admissió d'obres queda obert el dia primer de febrer i serà clos el dia trenta d'abril d'enguany.

El jurat que ha de fallar el present Concurs teatral de LLEGIU-ME és integrat per prestigiosos valors del nostre teatre.

Els noms però, no es faran públics fins a l'hora de donar a conèixer el fall.

* *

Havem rebut «l'Almanaque Guia del Cultivador Moderno» corresponent a l'any 1928 continguent les diferents pràctiques de l'agricultor per cada mes amb innumbrables gravats i interessants articles de vulgarització agrícola. D'edició excel·lent i manual és imprescindible en llars dels agricultors i ganaders. Felicitem i agraïm l'atenció al Director, l'Excm. Sr. Raul M. Mir.

* *

«El Dia», periòdic de Terrassa ens ha delectat amb les esplèndides informacions de la perforació del pou de la mina a aquella població, qüestió que es segueix amb interès entot Catalunya.

* *

De l'editorial «Margarita Leclerc», una atenta comunicació de l'obra que es proposa realitzar amb la publicació

de les obres d'aquesta insigne historiadora. Atenguent la seva amable invitació, hi establím el canvi gustosos.

* * *

L'Editorial Mentora ens comunica que s'han exhaurit completament els primers tiratges de les novel·les de Blasco Ibañez, «La Barraca» i «Flor de Maig», traduïdes al català per Miquel Duran.

En vista de l'èxit assolit per les esmentades novel·les, que han dut per tot el món, vertides a diversos idiomes,

els personatges, el paisatge i els costums d'una de les terres de llengua catalana, l'Editorial Mentora ha fet un nou tiratge de «Flor de Maig» i «Barraca», el qual ha estat posat a la venda en totes les llibreries i quioscos.

Amb motiu de la mort de Vicents Blasco Ibañez, les cròniques de la península i de l'estranger han proclamat «La Barraca» i «Flor de Maig» i les altres novel·les valencianes, les millors i més racials obres del novel·lista suara traspasat.

FUT=BOL

Després de la desfeta palamosina en el terreny del Port-Bou, que fou per tothom una incògnita, un nou matx entre dits equips i en camp local era extrem suggestiu. Bon nombre d'aficionats i aficionades feren acte de presència tot i despreciant el fort llevant i molesta pluja que aturà el partit per dugues vegades. Començà aquest a les 3'15 arbitrants Ballell, entrenador palamosí.

Fou un partit, podem dir-ne d'honor esportiu. El Port-Bou, des del principi, jugà fort, massa fort; oblidà el caràcter de l'encontre mantes vegades. La reafermació de la seva superioritat en nostre propi camp era tot son anhel oposant el modest Palamós a tanta escomesa llur voluntat tota i llur noblesa de joc, ja característica. Obtenint solament l'empat, el Palamós tornava per els seus títols llastimosament perduts en una mala tarda. Va volguer demostrar a uns i altres que allò fou passatjer i que si en millors temps del Port-Bou va sapiguer vèncer-lo, podia repetir-ho novament.

El millor temps fou la segona part en què constantment dominà el Palamós, produint

uns i altres les millors combinacions. Ens admirà la rapidesa i energia dels germans Garcia, ànimes de l'equip. La defensa agradà molt i també l'interior esquerra. En el Palamós, debutà Forné a la defensa oblidant sovint que ho era. D'ell pervinguéren els dos gols que s'apuntà el Port-Bou, però poc a poc anà millorant arribant a lluir-se en bones tallades de joc. Es tiràren cinc corners contra el Port-Bou, per tres contra els locals. Garcia I, tot just començat el joc s'apuntà el primer tanto per sorpresa i manca de colocació dels nostres de quin defecte n'han de pendre esment car els passa massa sovint. Aliu desféu l'empat tot seguit, tot això dintre els cinc primers minuts. Salvant una escomesa del Palamós, un back fronterer introdueix la pilota a gol. Poc després una bella intervenció de Mayor, és fortament aplaudida. Falla Forné i García I d'un xut que ni es veu, bat a Mayor per segona vegada. El Palamós perd dues ocasions de marcar, i el Port-Bou, per casualitat no desfà l'empat. A les acaballes, un passe de l'Aliu a Molla és aprofitat per aquest xutant fluix amb seguretat ven

cent per aquest gol a l'equip del Port-Bou, F.C.

PARTIT HOMENATGE JOSEP FAUS.—

Palamós F. C. 3

CEIDA 0 (Seleccions)

Josep Faus, ex-equipier palamosí, ha quedat restablert del malaurat accident. Tothom recorda llur brillant actuació com a porter i en atenció al seu ver entusiasme i per celebrar la seva curació, la junta, molt encertadament, organitzà un partit amistós entre dues seleccions del Palamós i del CEIDA que en partida brillantment jugada ens oferiren una esplèndida tarda de futbol. Per manca d'espai no podem ressenyar aquest partit; sols esmentarem que tirà el kik-off l'homenatjat en Josep Faus en mig de forts aplaudiments que demostràren la simpatia que mereix i la satisfacció que ha produït el veure'l enterament curat entre nosaltres.

PARTIT AMISTÓS

U. D. St. Celoni, 2 - Palamós S. C. 3

El cronista, i MARINADA, donen novament mercès des d'aquestes planes, als sportmans Srs. Reig i Matas per la seva atenció cedint-nos un lloc en sos respectius vehicles. Els constants llegidors i amics, no restaran doncs, sense el petit comentari d'aquest interessant encontre. La llarga distància no ha permès el desplaçament nombrós d'una representació local; no obstant, en els moments de repòs han pogut conversar amb palamosins vinguts fins i tot de Granollers i Barcelona.

Cenyint-nos al partit, direm que fou excel·lent, en primer lloc per la noblesa del joc emprat (mantes vegades pensàrem amb els nois d'Olot), per l'arbitratge imparcial—lleuat del desencert en anular el tercer gol—, i per l'encert dels jugadors en fer un joc lluidíssim en particular a la segona part sobresortint l'ala esquerra palamosina.

No presentà el Palamós, S.C. l'equip complet. Mancava en la davantera el centre

Gay i Forné a la defensa. Titulars i substituïts feren honor als colors. Començà el partit amb considerable retard i tot seguit, per atac del Palamós, Vilà II cedeix la pilota al porter amb molta força, escapant-li i marcant-se l'equip titular el primer gol, en contra. Es refan els celonins de la sorpresa atacant i xutant dues vegades seguides a porta sens efectes. Free-kik contra els nostres, alt. Seguidament altra free kik produït per Dimas, el tira Artal endinsant-se per l'àngol esquerra. Mayor s'ha llençat valentament sens poguer evitar-ho. Es tira la primera corna contra el Palamós. Draper, l'estrem esquerra, i l'interior Coll s'ens mostren els més perillósos de tots. Domina absolutament el Palamós malgrat l'handicap que els representa el jugar en camp d'herba i fangós per les pluges passades. Amb tot Draper en una escapada centra recollint Llavina que d'un xut creuat marca el segon gol. Torna el joc a la porta contrària aplaudint-se una parada de Llavina. Pagès, llesionat, deu retirar-se. Poc després, Aliu entrega a Molla i aquest a Ros que obté novament l'empat. La situació es interessant doncs falten sols 17 minuts de joc. Torna a jugar Pagès i després d'una bonica combinació entre tota la davantera, Ros introdueix novament i des de certa distància la pilota a gol que ha estat fortament aplaudit per la seva vistositat però l'àrbitr l'anula pretextant *orsai*, decisió protestada correctament inclús per el públic local. Seguidament, la final.

Es bó de recalcar la correcció lloable de jugadors i públic. El Sant Celoni ens tornarà la visita el 25 de Març. Per endavant informem a l'opinió palamosina que fruità aquell dia d'un bell encontre majorment vinguent reforçat per nous elements barcelonins que resentment han traspasat a dit club.

Sibina, germà, arrenghenà els equips c. s. : U.D. S. Celoni: Sibina, Recasens, Vilà II, Palaus, Artal, Estragué, Llabina, Coll, Vila I, Díaz, Draper.

Palamós, S.C. : Mayor, Dimas, Vila, Jordi, Gou, Ventura, Pagès, Aliu, Molla, Ros, Roger.

JUST

CRONICA LOCAL

Carnaval ha passat fredament, gairebé desapercebut com a festa d'humor i alegria. Unicament les sardanes i balls s'han vist força animats. La nota més escaient fou el ball infantil de disfresses que es celebrà en la tarda del primer dia en el Casino «El Port». Hi assistiren més de quaranta disfresses que rebéren totes una joguina i a més es concediren els 10 següents premis: Primer i segon: a la parella Teresa Mont i Palet i Maria Lluisa Casagran i Servià, de xarleston; tercer a Antònia Fornells, d'Angel Guimerà; quart a Libert Avinyó, paraigüer; cinquè a Joaquim Vila, paraigüer; sisè a Lluisa Plaja, bebè; setè i vuitè a la parella Pepeta Clarà, holandesa i Andreu Vila, holandès; novè a Maria Xicoira, reina d'Escòcia; i desè a Juli Valls, pescador. Enc que la concurrència no fos tan nombrosa com l'any passat i que el número de disfresses arribés sols a la meitat del d'aquell any, fou una festa esplèndida i ben organitzada.

El tercer dia de Carnaval, es representà al Teatre Carme la Revista Roi-Roi que complagué a la nombrosa concurrència. En el mateix local, s'han representat també bon nombre de pel·lícules de gran nomenada, com «Don Juan», «Fulles de Parra», «Massabielle», «Casat i amb sogra», i d'altres.

El Dimecres de cendra, aprofitant la bonior del temps, féu via cap a La Fosca una gran gentada com pocs anys es veu.

Han sigut declarats d'interés general els ports de Palamós i Sant Feliu de Guíxols.

El Consell Suprem de l'obra dels Exercicis Parroquials, per motius d'organització, ha suspès les tandes que s'havien anunciat en l'hotel Geroglífic.

Traspassà als 59 anys d'edat en Josep Vaca Lòpez, antic jefe de telègrafs d'aques-

ta vila. L'acte del sepeli, malgrat la cruessa del temps, fou una gran manifestació de dol.

Rebi la seva família l'expressió de la nostra condolença.

Es treballa amb quelcom més d'activitat en nostra indústria, ço que fa preveure un feliç acabament de la greu crisi que es sofreix.

En les obres d'arranjament de l'escolleira, un obrer sofrí un accident que li produí la mort al cap d'uns dies. Dies després, altre accident produí ferides de consideració a un altre obrer, aquestes sortosament no mortals.

De la comissió organitzadora de l'homenatge a l'eminent escriptor i publicista En Joan Puig i Ferrer havem rebut una atenta invitació acompanyant el Manifest en que s'exposa la bella idea de coronar l'homenatge amb l'acte de fer present als fills de Puig i Ferrer de l'edició d'una de les seves obres que li seria comprada abans al preu assenyalat per Catalunya amb la suma que es recapti per subscripció. No cal dir que aquesta tan formosa pensada ha trobat en nosaltres tot l'amor i simpatia qu'es mereix i per tant, atenguent la invitació que s'ens ha fet, fem una crida als bons palamosins i admiradors de l'autor de «Camis de França», confiant que Palamós no quedarà enrera en la tasca moral d'aportar a la subscripció la major suma possible.

A continuació publiquem la llista dels inscrits que enguany compleixen 19 anys d'edat i han d'ésser compresos en l'allistament per el servei de l'Armada, de conformitat amb el sorteig celebrat a Madrid i quina data ha resultat ésser el 2 de Gener de 1928:

Josep Doqueta Piferrer 1; Joan Sala Bosch 2; Francesc Moner Dausà 3; Bernabé Satorra Clarà 4; Josep Basas

Comadira 5; Emeri Carbó Juanals 6; Joan Ventura Ribot 7; Joan Fruixas Sagrera 8; Joan Capdeferro Capdeferro 9; Manel Carles Masó 10; Lluís Bassó Albertí 11; Miquel Cambis Ferran 12; Josep Funallet Matas 13; Pere Pagès Abartí 14; Josep Barris Ferrer 15; Miquel Pi Farrer 16; Gaspar García Meca 17; Lluís Robau Barnés 18; Josep Rovira Bastons 19; Pere Casas Vilagran 20; Joaquim Gafarot Aulet 21; Artemi Basacoma Pons 22; Tomàs Parera Roig 23; Josep Suquet Morató 24; Joan Bert Morató 25; Josep Bayod Borrás 26; Frederic Sais Madrenas 27; Joan Jofra Berenguer 28; Narcís Deu Prats 29; Bartumeu Mendoza Blanch 30; Emili Frigolí Expòsito 31; Amador Prats Tubet 32; Germà Parra Bernabeu 33; Joaquim Margarit Oliu 34; Albert Buxeda Riera 35; Jaume Matamala Prats 36; Joaquim Comas Martí 37; Pere Nadal Riembau 38; Josep Oliver Sabat 39; Narcís Coll Pou 40; Francesc Suquet Gelpí 41; Vicents Gadea Zequiell 42; Jordi Rubau Callis 43; Espiridión Gelpí Pagès 44; Llorens Ferrer Castelló 45; Martí Rotllan Alsina 46; Salvador Castello Estañol 47; Joan Quintana Surrall 48; Josep Pallí Jové 49; Felip Niell Serra 50; Josep Rodellas Serrat 51; Joan Espier Martín 52; Emili Cusi Jacomet 53; Joaquim Mateu Tauler 54; Josep Padreny Fosest 55; Jaume Puntasatí Cabarrocas 56; Josep Salvador Llumina 57; Artur Servià Cantó 58; Didac Ros Prim 58; Marian Nierga Puignau 60; Moisès Funalleras Domènech 61; Arcadi Puig Pedrol 62; Josep M.ª Bot Arenas 63; Martí Martín Carreras 64; Joan Sala Sala 65; Joan Bta. Lloveras Solvés 66; Napoleó Lluís Matas 67; Lluís Riembau Borrás 68; Joaquim Lumbreras Comas 69; Manuel Bach Gorgoll 70.

Registre Civil

Mes de Febrer

Naixements.—Francisco Molas Figueras, Josefa Martí Cruañas, Ricard Roig Portolés.

Defuncions.—Josep Ramonet Bohigas, de 65 anys, vidu; Dolors Valls Barris, de 76, vídua; Francisco Santiago Santiago, de 4 anys; Maria Camps Joan, de 65, vídua; Lluís Sistané Garrrell, de 2 mesos; Antonia Terceño Velio, de 20 mesos; Encarnació Ruiz Martin, de 2 anys i mig.

Mattimonis.—Jaume Turró Juanals amb Júlia Martin Baserva, Salvadó Font Gaset amb Anna Jordí Moré, Angel Granados Cantero amb Neus Serra Pericay, Josep Ragolta Orri amb Josefa Roqué Caudal, Dionís Cumí Fàbregas amb Adelaida Fortuny Jolier.

Moviment del Port

Mes de Febrer

Vapors nacionals:

Cabo Carvoeiro, *Anciola* n.º 1 (dugues vegdes), *Vilafranca*, *Berga* (dugues vegades), *Carolus*, *Cervera*, *Cabo Menor*, *Marivi*, *Freixas L* i *Amatxu Begoñacoa*.

Vapors estrangers:

Florentino, *Zinal*, *Colon*, *Kepwickhall* i *Ariadne Alexandra*, anglesos; *Orsola Casubolo* i *Rosandra*, italians; *Jarlot* i *Mont Viso*, francesos.

Velers nacionals:

Joven Paquito (tres vegades), *Antonietta* 2.º gallo, *Maria del Pilar* (dugues vegades), *Virgen del Carmen Pastora*, *Fernando Gasset*, *Ramona*, *Maria Ballester* i *Laesa* n.º 1.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 2.060 - s. P.

**Doctor Ramon
Perpiñá Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ
ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

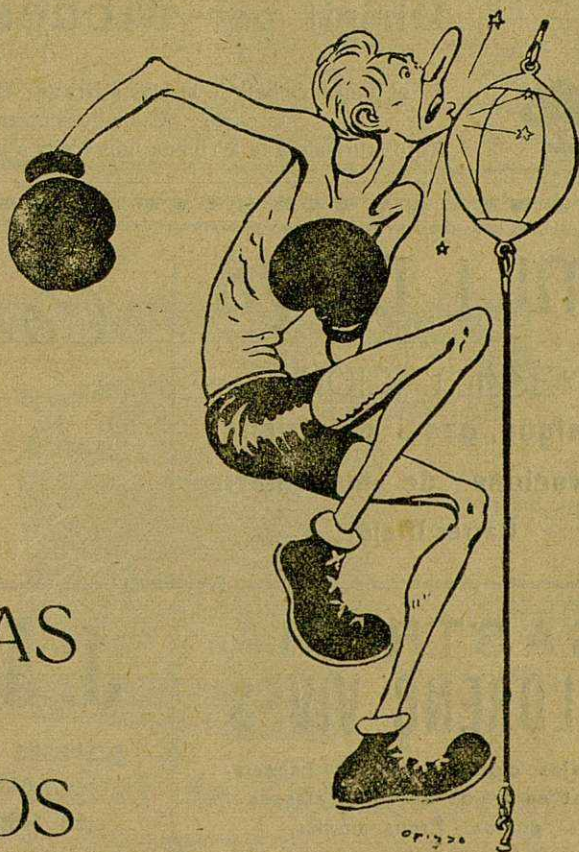
DISPONIBLE

Bicicletas
Accesorios

Sports

SANROMÁ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

PIDAN
TARIFAS
DE
PRECIOS

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Sastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Servei fixe i setmanal entre els ports de
Barcelona - St. Feliu de Guíxols - Palamós i Roses
per el Vapor

“ANCIOLA”

de 200 tones

ITINERARI

Sortida BARCELONA — Dimarts nit
Arribada a SANT FELIU — Dimecres matí.
Sortida SANT FELIU — Dimecres nit
Arribada a PALAMOS — Dijous matí
Sortida PALAMOS — Dijous nit
Arribada a ROSES - Divendres matí *Quinzonal*
Sortida ROSES — Divendres nit
Arribada a PALAMOS — Dissabte matí
Sortida PALAMOS — Dissabte mig-dia
Arribada a SANT FELIU — Dissabte tarda.
Sortida SANT FELIU — Dissabte nit
Arribada a BARCELONA — Diumenge matí

Consignatari

A BARCELONA :

Fran.^{co} Arguimbau

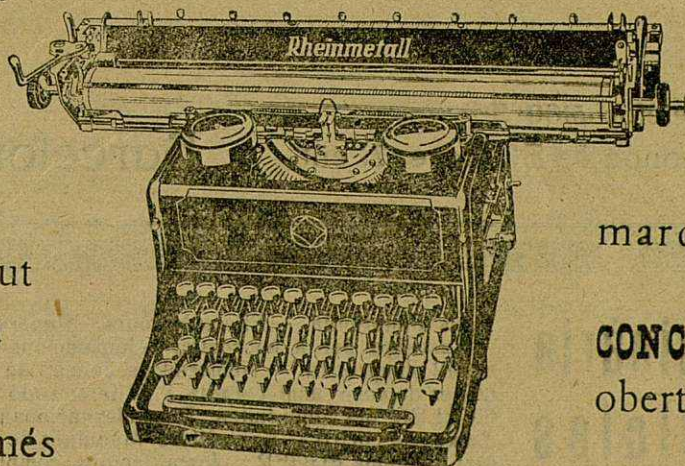
Passeig de Colom, n.º 18

P A L A M O S

Josep Oller

Cervantes, 24 - Telèf. 52

La

ha sigut
elegida
entre
les demés

marques
en
CONCURS
obert per
la

Direcció General de Comunicacions

Demanin oferta al representant exclusiu

Floréns Castelló.- Apartat 1.- Palamós (Girona)

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del pais i inglesos

Telèfon 5160 H

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per imprentes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona